

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/153/2013
Identifikačné číslo spisu:	8013200606
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200606.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa G. L., bytom X. mája č. XXX/XX, Svidník, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. októbra 2013, č. k. 6Sd/56/2013-14, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 2. októbra 2013, č. k. 6Sd/56/2013-14, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 2. októbra 2013, č. k. 6Sd/56/2013-14, potvrdil rozhodnutia odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 20. mája 2013, ktorými odporkyňa rozhodla o nároku na starobný dôchodok. Prvým rozhodnutím z 20. mája 2013 odporkyňa podľa § 65, § 82 a 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľovi od 27. februára 2013 starobný dôchodok vo výške 345,60 € mesačne a druhým rozhodnutím z 20. mája 2013 podľa § 263 ods. 10 a § 112 ods. 2 zákona rozhodla, že navrhovateľovi od 27. februára 2013 vypláca starobný dôchodok v sume 345,60 € a súčasne od 10. júla 2013 odníma invalidný dôchodok navrhovateľa.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľ bol od 9. júla 2002 poberateľom čiastočného invalidného dôchodku a od 14. novembra 2005 invalidného dôchodku, pričom výška týchto dávok bola vypočítaná podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, t. j. podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Žiadosťou z 5. apríla 2013 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 27. februára 2013, od dosiahnutia 62 roku veku. Krajský súd zistil, že výška vymeriavacích základov, ktoré tvorili podklad pre výpočet osobného mzdového bodu za jednotlivé kalendárne roky 1984 - 2012 zodpovedá podkladom (evidenčným listom dôchodkového zabezpečenia), na základe ktorých odporkyňa rozhodovala a ktoré tvoria obsah spisu

odporkyne. Požiadavku navrhovateľa, aby odporkyňa spätne zvýšila i výšku jeho invalidného dôchodku od roku 2012 do roku 2013 z dôvodu, že mu v čase rozhodovania o invalidnom dôchodku nezapočítala príjem za roky 1987 až 2003 považoval za neopodstatnenú, keďže rozhodnutia o invalidnom dôchodku sú právoplatné a nemôžu byť predmetom súdneho prieskumu (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Krajský súd poukázal pritom aj na skutočnosť, že metodika výpočtu invalidného dôchodku, ktorého výška bola určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. je celkom odlišná od výpočtu sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Krajský súd považoval postup a rozhodnutia odporkyne za vecne správne a zákonné a preto napadnuté rozhodnutia potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Nesúhlasil s výpočtom Sociálnej poisťovne pričom poukazoval na skutočnosť, že mu chýbal mzdový list za obdobie od roku 1987 do roku 1990, čo negatívne ovplyvnilo výšku jeho starobného dôchodku. Odporkyňa nebrala do úvahy prehlásenia svedkov, ktorí s ním v danom období pracovali a potvrdili výšku jeho zárobkov.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní nepovažuje za opodstatnené a navrhla rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 61 zákona č. 461/2003 Z. z. osobný vymeriavací základ je úhrn vymeriavacích základov za kalendárny rok, z ktorých sa zaplatilo poistné na dôchodkové poistenie alebo z ktorých sa poistné na dôchodkové poistenie podľa § 60 ods. 1 druhej vety považuje za zaplatené.

Podľa § 62 zákona č. 461/2003 Z. z. osobný mzdový bod na určenie sumy dôchodkovej dávky sa určí ako podiel osobného vymeriavacieho základu a všeobecného vymeriavacieho základu. Osobný mzdový bod sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. priemerný osobný mzdový bod na určenie sumy dôchodkovej dávky sa určí ako podiel súčtu osobných mzdových bodov dosiahnutých v jednotlivých kalendárnych rokoch rozhodujúceho obdobia a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období, ak tento zákon neustanovuje inak. Priemerný osobný mzdový bod sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor. Na účely určenia obdobia dôchodkového poistenia sa získané dni dôchodkového poistenia prepočítavajú na roky, ak tento zákon neustanovuje inak. Obdobie dôchodkového poistenia sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 63 ods. 7 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1984, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak v rozhodujúcom období určenom podľa odseku 7 nie je najmenej dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body, alebo je v ňom obdobie, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety, predlžuje sa rozhodujúce obdobie pred rok 1984 postupne tak, aby v ňom bolo dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety. Ak poistenec ani po tomto predĺžení nemá dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety, zisťuje sa priemerný osobný mzdový bod z tohto nižšieho počtu kalendárnych rokov bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety. Na určenie priemerného osobného mzdového bodu podľa odseku 1 sa z obdobia dôchodkového poistenia v

rozhodujúcom období vylučuje obdobie, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety.

Podľa § 255 ods.1 veta prvá zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 255 ods. 3 zákona o sociálnom poistení za náhradnú dobu, dobu štúdia a dobu výkonu civilnej služby, ktoré sa hodnotia ako doba zamestnania získané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 a ktoré trvali celý kalendárny rok, patrí osobný mzdový bod vo výške 0,3, 0,6 v prípade materskej dovolenky. Ak sa kryjú tieto doby navzájom, patrí osobný mzdový bod vo výške 0,3, 0,6 v prípade materskej dovolenky len raz. Ak tieto doby trvali len časť kalendárneho roka, osobný mzdový bod sa určí ako súčin pomernej časti osobného mzdového bodu a počtu dní týchto dôb. Pomerná časť osobného mzdového bodu je podiel osobného mzdového bodu patriaceho za tieto doby, ktoré trvali celý kalendárny rok, a počtu dní kalendárneho roka, v ktorom sa tieto doby získali. Pomerná časť osobného mzdového bodu sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne, je nesporné, že navrhovateľ bol od 09.júla 2002 poberateľom čiastočného invalidného dôchodku a od 14. novembra 2005 invalidného dôchodku.

Podmienky nároku na starobný dôchodok splnil navrhovateľ dovŕšením dôchodkového veku 62 rokov dňom 27. februára 2013, ku ktorému získal celkom 45 rokov a 162 dní obdobia dôchodkového poistenia. Do rozhodného obdobia na výpočet osobného mzdového bodu (1984 - 2012) odporkyňa nezahrnula celé kalendárne roky 2008 až 2012 z dôvodu, že v týchto rokoch navrhovateľ počas celého kalendárneho roka poberal invalidný dôchodok a nemal žiadny príjem z pracovnej činnosti - tento postup je v súlade s § 63 ods. 6 veta druhá v spojení s § 62 ods.2 veta prvá zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľ získal náhradnú dobu podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. v kalendárnom roku 1986 - 15 dní, v kalendárnom roku 1997 - 92 dní, v kalendárnom roku 1998 - 128 dní, v kalendárnom roku 1999 - 350 dní, v kalendárnom roku 2000 - 272 dní, v kalendárnom roku 2001 - 67 dní, v kalendárnom roku 2002 - 212 dní, v kalendárnom roku 2003 - 346 dní, za tieto obdobia mu patrí pomerná časť osobného mzdového bodu 0,3 v súlade s § 255 ods. 3 tretia veta zákona o sociálnom poistení.

Z dôvodu, že v evidencii odporkyne sa nenachádza evidenčný list o dobe zamestnania a zárobku od 1. apríla 1987 do 30. júna 1990, kedy navrhovateľ pracoval v ŠK Tesla Stropkov, a uvedenú dobu zamestnania preukázal potvrdením o dĺžke zamestnania (zápočtovým listom) a „Výhlásením o dobe zamestnania a hrubom zárobku“ podpísaným svedkami G. ako spolupracovníkmi navrhovateľa, odporkyňa určila výšku osobného vymeriavacieho základu navrhovateľa za kalendárne roky 1987, 1988, 1989 a 1990, ako priemer dosiahnutých hrubých zárobkov uvedených spolupracovníkov, a to podľa evidenčných listov o dobách zamestnania a zárobku svedkov, vystavených zamestnávateľom ŠK Tesla Stropkov. Tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa nebrala uvedené obdobie pri výpočte starobného dôchodku do úvahy, preto nie je dôvodné. Navrhovateľ žiadnym hodnoverným dokladom nepreukázal, že by v období kalendárnych rokov 1987 až 1990 mal vyššie hrubé zárobky, ako mu boli zhodnotené odporkyňou.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku navrhovateľa, že mu nebola správne vypočítaná ani výška invalidného dôchodku. Rozhodnutia o invalidnom dôchodku nie sú predmetom preskúmania v tomto konaní.

Odvolací súd však považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že pri stanovení sumy invalidného dôchodku sa priemerný osobný mzdový bod navrhovateľa určil podľa § 79 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. z piatich kalendárnych rokov, z ktorých bol vypočítaný priemerný mesačný zárobok navrhovateľa (1998, 1997, 1996, 2000 a 1995 z rozhodného obdobia 1992 až 2002). Z uvedeného vyplýva, že hrubé zárobky za kalendárne roky 1987 až 1990 by nemali vplyv na výšku invalidného dôchodku navrhovateľa, priznaného od 14. novembra 2005, ani na výšku čiastočného invalidného dôchodku

priznaného od 09. júla 2002, pretože nespádali do uvedeného rozhodného obdobia posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity (1995 - 2004), resp. čiastočnej invalidity (1992 - 2001), z ktorých sa podľa predchádzajúcich predpisov zisťoval priemerný mesačný zárobok.

Odvolací súd, dospel k záveru, že odporkyňa správne zhodnotila obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa a výšku jeho hrubých zárobkov na základe evidenčného materiálu a preukázaných dokladov v súlade s platnými právnymi predpismi a krajský súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutia odporkyne potvrdil. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ nemal v konaní úspech a preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.